

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a lap tulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Bánffy miniszterelnök és az ellenzék.

Az appropriáció tárgyalása az ellenzéknek vereséget, Bánffy báró miniszterelnöknek egy újabb parlamenti sikert hozott. A gyakorlati államférfiú józan világosságával és hátsó gondolat nélkül való politikai őszinteségével magyarázta meg még egyszer Bánffy miniszterelnök a szabad-
 elvű miniszterium ép oly egyszerű, mint eddig sikeres kormányzási programját és a szabad-
 elvű pártnak az államra nézve hasznos állás-
 pontját. A miniszterelnök február 23-iki beszé-
 dében joggal hangsúlyozta a tényt, hogy a sza-
 badelvű párt tántorítatlan belső egysége adja
 meg neki az erőt ahhoz, hogy a többi politikai frak-
 cióktól függetlenül vezethesse az ország kormá-
 nyát a koronával és a nemzeti akarattal egyet-
 értésben, a magyar nemzet nagy többségének
 értelmében. A miniszterelnök e pozitív kijelen-
 téseivel szemben kárba vesztett az ellenzéki kép-
 viselők egy számának az a szinte gyerekes
 kísérlete, hogy éppen nem parlamentbe illő lárna
 és tettetett vidámság kitérésai által — e komoly
 vita alatt — megtéveszse az egész országot az
 ellenzéki frakciók mindennap növekedő belső
 egyenlenségéről. Egyes ellenzéki közbeküldött-
 nak ezt a minden parlamenti méltósággal
 ellenkező kísérletét már ma a legnagyobb felsül-
 érte.

Magyarország ma már mit sem akar tudni
 az osztrák képviselőházból és apró szláv államok
 országgyűléséből csempészett tanokról, melyek
 szerint nem a szellem fegyverével, hanem a
 rendszeres lármázással, élecfaragással, közbeszó-
 lással kell csinálni a politikát, emellett azonban
 nem érnek el egyebet, minthogy néhány percre
 megzavarják a parlamenti vitaközveté-
 mélyét. Ezt a rossz szokást, melyet az osztrák kép-
 viselőházban néhányan mesterséges botrányosinál-
 lással gyakorolnak, a magyar parlamentbe soha
 sem fogják becsempészhetni. Még ha újból meg-
 kísérlék is, kísérleteik nem fognak sikerülni.

A magyar nemzet józan, egészséges esze
 soha sem követelt képviselőitől, kiket a parla-
 mentbe küld, politikai viccelődést, hanem komoly
 és lelkiismeretes munkát. A magyar egészséges
 érzéke már ma tiltakozik az ellen, hogy néhány
 ellenzéki a parlament drága munkaidejét azzal

fecserélje, hogy perlekedésük és zsémbeskedésük
 elkopott szólamait újra elmondják.

Bánffy miniszterelnök ezért ma ismét nagy
 sikerrel juttathatta érvényre a tények logikáját
 az ő egyszerű, világos és mesterkéletlen érvelése
 javára, a szabadelvűpárt és mindazoknak legna-
 gyobb tetszése mellett, akiknek igazságszeretetét
 még nem vakította el a pártfanatizmus. A minisz-
 terelnök tehát mai beszédében az ellenzéki kifö-
 gások helytelen és alaptalan voltát a tények
 egyszerű konstatálása által megecfolta. Így min-
 denekelőtt konstatálta, hogy a szabadelvű párt
 elég erős az ország ügyeinek vezetésére, mert az
 általa képzelt parlamenti többség egyszersmind
 az egész magyar nemzet többségét is képviseli.
 Ennek dacára a magyar parlament pártviszonyai-
 nak egészséges alakulása érdekében Bánffy báró
 miniszterelnök, — mint szabatos rövidséggel ki-
 jelentette, — kísérletet tett, hogy az együttmű-
 ködés és az esetleges fuzió tárgyában az Apponyi
 Albert gróf által vezetett párt és az ugynevezett
 pártönkivüli képviselők frakciójával megegyezésre
 jusson.

A mint mi amaz értesülések alapján, melyek-
 et a „Pester Correspondenz“ a Bánffy-miniszte-
 rium megalakulása előtt igen magas helyről ka-
 pott, már hónapokkal ezelőtt határozott bizonyo-
 sággal előre mondhattuk, Apponyi Albert gróf
 immár ismét megakadályozta ennek a kiegensze-
 telés szellemében tett kísérletnek sikerültét. Mint
 Bánffy igen helyesen mondja, a megegyezés a
 szabadelvű párttal, a mely maga is elég erős az
 ország kormányzására, csakis az 1867. évi ki-
 egyezés alapján lehetséges, mert a szabadelvű
 párt a jelenlegi viszonyok között ragaszkodik e
 kiegyezés változatlan fentartásához.

Segélyt templomépítésre! Az alábbi fel-
 hívás közlésére kértünk fel: Kegyes jölteveink! Alul-
 írottak, mint a szabadkai ágost. hitv. evang. egyház
 előjárói az egyház nevében hozzátok fordulunk segélyért
 missioi templomunk felépítésére. A szabadkai ág. hitv.
 evang. egyház, mely a 80 □ m. földnyi területű „Bácsi
 Missio“-nak központja, már 8 éve, hogy fenáll s küzd
 a legnagyobb kitartással s áldozatkészséggel, hogy leg-
 alább lelkész tartathasson magának, kinek évi fizetése
 500 ft. Küzd és áldoz, mert a vallás malasztjaival élni
 akar, gyermekeit pedig a vallásos erkölcsi életre s bü-
 hazafiságra nevelni akarja. De szomorú a mi helyzetünk
 s mostoha a mi sorsunk! Szomorú, mert nincs templomunk,
 paplakunk, sem iskolánk. Mostoha, mert a gazdag
 város — míg a róm. katolikusoknak most 3 templomot

épít, a régít és paplakot nemrégiben 75 ezer forinton
 javította, a kath. papoknak 100 és 40 lanc földet adott,
 addig evang. egyházunknak 8 év alatt nem adott egye-
 bet alamizsnánál: 10 hold homokföldet és egy szűk
 iskolaszoba használatát, hogy abban 10—11 éves gyer-
 mekeknek készült kis padokba összeszorulva tartunk
 istentiszteleteinket azon kikötéssel, ha a városnak a
 kiszabott órában az iskolaszobára szüksége lesz: az
 istentiszteletnek el kell maradni. Azért kényszerítve
 vagyunk kegyes jöltevek nemes szívi pártfogásához
 fordulni, szíves jóindulatukba ajánlva árva ügyünket.
 Mert hogy Szabadkán, édes hazánk eme 3-ik városában
 a mi egyházunk gyarapodjék és viruljon, az egyetemes
 egyháznak is igen fontos érdeke. Itt, ahol 6 felől köz-
 lekedik a vonat — 24 órában 85 vonat — s jönnek a
 missioi területből a hívek istentiszteletre, keresztesre,
 esketésre, kell, hogy legyen egy missioi templom. Nem
 ellenségeskedés szítása, hanem azon célból, hogy ezáltal
 is különböző vallásuk ismerkedjenek meg s tanulják
 becsülni egymásban az embert, a testvért. Küzdünk,
 áldozunk. 8 év alatt sikerült, hogy a saját magunk ál-
 dozatokészsége, valamint jóindulatu adakozók nemesle-
 ktsége folytán 5000 ft alaptőkét szereznünk. Most újból
 gyűjtöttünk saját egyháztagsaink között s a 90 fizető
 egyházt. tag 1633 ft 25 krral járult ismét az 5000 ft
 alaptőkéhez. Azonban ez mind oly kevés, hogy az itteni
 viszonyokhoz mérve még egy háztelk vételére sem volt
 elégséges. Miután a város telket templom és paplak
 számára nem adott, felsőbb egyházi hatóságunk buzdi-
 tására mi vettünk egy a templom építésére alkalmas
 telket, amely a város főteréhez közel esik s területben
 192 □ öl nagyságu. A telk 9500 ft-ra került, a temp-
 lom es paplak is 15000 ft-ra van felvéve, így az álta-
 lunk már lefizetett 5000 ft-hoz még 20000 ft-ra van
 szükségünk, melyből mi magunk még szandekozunk 4500
 ft-ot részben újabb megadogatásunk folytán, részben a
 telken álló amortisationális kölcsön által törleszteni. Nem
 rendelkezvén a fölös 15000 ft-ral, kénytelenek vagyunk
 tisztelt hitorsosaink, kegyes jóakaraink jószívűségéhez
 folyamodni, kérve, hogy tekintettel azon tényre, misze-
 rint a legtöbb templom a könyörtelen filléreiből szokott
 fölépülni — ne legyetek szűkkezűek, hanem megemlé-
 kezzve a szent írás ama szavairól: „Boldogok az irgal-
 masok, mert ők is irgalmasságot nyernek“ (Maté V. 7.),
 továbbá: „Kölcsön ad Urnak, ki kegyelmesen ad a
 szegénynek és az ő jótéteményét megfizeti neki“ (Peldab.
 XIX. 18.), mert: „A jökevény adakozót szereti az Isten“
 (II. Korinth. IX. 7.) — áldozatok e szent célra, járul-
 jatok egy-egy kövel templomunk építéséhez s ha csupán
 fillérekből is áll az adomány, Istennek kedves az. A
 kegyes adakozókat felkérjük, hogy kegyadományaikat,
 melyeket mi a legmélyebb köszönettel nyugtazunk —
 Korossy Emil ev. lelkészünkhez Szabadkára küldeni
 sziveskedjenek. Kegyes jölteveinkre a mindentől Isten-
 nek bőséges áldását kérve vagyunk atyafiságos szer-
 rettel Szabadkán, 1894. évi december 23-án tartott
 közgyűlésből az egyh. közgyűlés megbízottjai.

A „BACSKA“ tárcája.

Őszi dal.

Zörögve hull már a levél,
 Zúg, sít az őszi szél;
 Zúgására en szívem is
 Bús, keserű dalra kél . . .

Bús, keserű dalra kél, mert
 Bú, bánat az életem:
 Azt szerettem, kit szeretni
 Nem volt szabad én nekem . . .

Azt szerettem, azt a hűtlent,
 Ki megcsalta szívemet! . . .
 Kiért fájt, megtört szívem
 Szenved . . . szenved . . . megreped!

Megrepedhet! . . . Bánod is te!
 Csak hogy győztél! — gondolod.
 — Hej, de majdan hogy számolsz be
 Ott van: azt csak — t: tudod!

Ano-Tak.

KERESZTÜL-KASUL EURÓPÁN.

Utí rajzok.
 Irta Pásse-partout.
 V.
 — Berlin. —
 (Folytatás.)

A porosz főváros legújabb s legnagyobb nevezetességei
 közé a körvasut tartozik, mely a párisihoz hasonlóan a
 várost körülölel, oly módon azonban, hogy közepét, a
 kereskedelem s forgalom gócpontját, a Friedrichstrassé-t

a legtávolabb eső külvárosok gyártelepeivel és a vasutak
 pályaudvaraival összeköti.

Bármily előnyös legyen is ily intézmény és bár-
 mennyire hozzájárul egy nagyváros anagyk is élénk képé-
 nek a fokozásához, annyi bizonyos, hogy szépségét éppen-
 séggel nem emeli, nem legalább abban a berendezésben,
 melyet a berlini körvasut felmutat.

A városnak említett leglátogatottabb részében ugyanis
 köből s téglából épített, magas tölésen robognak a sűrű
 füstgomolyt okádó és prűskölő gomzodony által vont
 kocsik; folytonos sívót fűttinget közben keresztelik
 egymást a vonatok, alulról a szemlélőnek azt a látványt
 nyújtva, mintha egymásba rohannának, összegomolyodná-
 nak, és rá mindjárt kibontakozva, még nagyobb sietséggel
 elrohannak, mintha örvendeneinek, hogy egymást el-
 hagyhatják.

Maga ez a töltés minden keresztező utca számára
 kapuval, inkább alagutal bir, melyek oly sötétek, hogy
 egész nap ki vannak világítva, és úgy tántognak a verő-
 fényes utcákba, mint megannyi pokoltornáe, purgatorium.
 Ezekbe mindenkinek be kell hatolnia, ha a körvasutra
 szállani akar, mert ezekből vezetnek a meredek lépcsők a
 töltésre, hol a megálló helyek vannak.

Az egész minden építészeti szépség hiányában szűkül
 ködik, melyet nem igen képesek pótolni a töltés hosszá-
 ban lévő boltok, tárházak, viszont a töltés által keresz-
 tülzelt házak látványa sem épületes, mert a robogó
 vonatokról be-belátni belsejükbe, az udvaron s folyosókon
 a negyedek emeletig folyó hazi élet mindennemű változataiba.

Annál szebb látványt nyújtanak a keresztező utcák
 élénk kocsik közlekedésükkel, a gyalogjárók nyugzó tö-
 megeivel.

Egész Berlint lehet ily körutazás megsemlélni és
 fogalmat alkotni magunknak nagy kiterjedéséről, valamint
 rohamos fejlődéséről, melyet a franciákon nyert német
 győzelem óta vett; a lázas sietség nyomai mindentől
 láthatók.

A körvasut az ugynevezett Hasenheide-t is körül-
 fogja: ez téres síkság, melyen hadgyakorlatokat tartanak.
 Látnunk is rajta elég katonacsapatot, amint szabályos,
 egyenes vonalokban ide-oda mozogtak, majd egy csomóba
 verődve, majd meg a szélrózsa minden irányában széjjel-

válva. Egy fordulatnál éppen szembe jött vágatva egy
 vértés ezred; a vaskos lovak patái alatt ingott-rengett a
 föld, robogásuk tulharsogta vonatonak dübörgését; a kato-
 náknak vértjein, sisakain megtört napsugarak milliói elvaki-
 tották a szemet. Káprázta, lebilincselő látvány volt az;
 különösen a női utasok nem tudtak betelni vele: talán a
 nyakuk is belefájdult, annyit forgatták a fejüket utána;
 pedig a berlini nők majdnem kivétel nélkül — mindkét
 értelemben — hosszú s vékony nyakkal díszkedhelnek,
 melyet azonban legtöbbször csak vajmi erős képzelőtehet-
 séggel lehetne hattyunyakhoz hasonlítani.

Hát még a beszédük! A német szóról még a leg-
 sovínistább germán sem állíthatja, hogy hangzatos,
 zöngedelmes volna; Wagner, a nagy zeneszerző, szerény
 véleményem szerint még nagyobb, mint költő. lángelméje
 egész hevével, makaessága egész esőkönyösségével iparko-
 dott a német szöveget az operában meghonosítani, de
 bármily ügyesen sorakoztatta is az asszonanciat, kísérlete
 nem sikerült: ropog, reccog biz' az, nyikorog mint a
 kenetlen kocsikerek. Ebből elképzeltetjük a berlini táj-
 szólás „zöngzetességét“, melyet a németek egyik leg-
 szellemesebb, de legmalicziózusabb költője, Heine, a békák
 kuruttyolásához hasonlított. Isten boesássa meg bűneimet,
 de kénytelen vagyok neki igazat adni. Mert kemény s
 esukló torokhangokból áll a berlini tájszólás. Aki németül
 tud, könnyen elsajátíthatja: g helyett ejtsen j-ét, tárgy-
 eset helyett alkalmazzon tulajdonító esetet, és ehhez veg-
 gyen egy kis gombóchoz hasonló kenyérgalacsint a szá-
 jába beszédközben, és oly eredeti ékes berlini „Bruder“-
 nek fogja szólítani, édes atya pedig meinten kitagadja
 minden jussából!

Ilyen beszéd egy nő ajakán és vége minden illuzió-
 nak. Hát ha ehhez még a berlini nő szögletessége —
 természetben s modorban — hozzájárul, oly képet látunk
 magunk előtt, mely megóv minden kísértéstől. Az a
 vizsgátlásuk azonban megmarad, hogy a berlini férfiak
 még szögletesebbek, vizenyösen kékélő szemek még ke-
 vesébb kifejezők, még kevésbé beszédesek.

A poroszok német beszédére jellemző világot vetett
 egyebiránt maga Bismarck, aki hatalma tetőpontján, egy
 alkalommal, az országgyűlésen azt nyilatkoztatta ki, hogy

Ujdonságok.

Lénárd Máté. Vármegyének egyik legtekintélyesebb s a multban nagy szerepet játszott alakja költözött el a napokban az élők sorából: Lénárd Máté, Szabadka, Zombor, Baja és Ujvidék városok volt főispánja. Olyan ember volt, aki életének minden peréet a közhónak és a hazának szentelte. 1816-ban szülött Szabadkán s itt is lepett már kora ifjúságában a közpályára. A városnál vállalt tisztviselői állást s kiváló szorgalmánál és ügybuzgóságánál fogva fokról-fokra haladt, úgy hogy 1848-ban már városi főkapitány volt. Az 1848-49-iki önvédelmi harc ideje alatt a szabadkai honvédelmi vészbizottság egyik igazgatója volt. E miatt 18 évi nehez sáncfogságra lett elítélve, melyből — a péterváradit és aradi várakat — 8 évet kitöltött. Kiszabadulva a börtön falai közül, a köztgyektől félrevezetve, gazdaságának élt, de érezte, hogy a közdolgok elől való menekülés a legnagyobb hiba, mit egy hazafi, egy nagy város polgára és közbirtokos elkövethet. Az olasz háboru szerencsés szerencsétlen kimenetele után az alkotmány helyreállítása alkalmával Szabadka sz. kir. város törvényhatósága nagy felkesedéssel újból főkapitányává megválasztotta. A provizorium alatt azonban állásáról leköszönt. A 67-iki kiegyezés után megejtett tisztjuttatásokról Szabadka sz. kir. város polgármesterévé lett megválasztva. Később, a városi főispáni intézmény életbeléptekor a magas kormány által — hazafiai érdemeinek elismeréséül — Szabadka, Baja, Ujvidék és Zombor városok főispánjává neveztetett ki és e díszes állásban is nagy szakértelemmel, részrehajlatlansággal és igazságossággal járt el. Az utóbbi években, amikor a nyilvános pályáról egészen visszavonult, dacára hajlott korának, laukadatlan kintartással gazdálkodott. Lénárd Máté életével kiérdemelte, hogy mindnyájan, kik a munkát, jó hazafit méltányolni tudják, tisztelettel és kegyelettel emlékezzenek meg róla. — Temetése tegnap délután ment végbe nagy részvét mellett. Az őszinte gyászából városunk is kivette a maga részét: a halál bekövetkezésekor a városházán hatalmas gyászlobogó hirdette a veszteséget s a temetésre Schlagter Gyula polgármester vezetése alatt több bizottsági tag és városi tisztviselő Szabadkára utazott.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Kern Lajos dr. kulai gyarkorló ügyvédet Topolyára kir. közjegyzővé nevezte ki.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Wild Károly zeutai kir. járásbírói joggyakornokot a zeutai járásbíróihoz aljegyzővé nevezte ki.

Az új pénzügyigazgató. Danczer Kornél helyébe városunkba pénzügyigazgatóként Györfly Géza marmaros-szigeti pénzügyi p. u. tanácsos lett áthelyezve. Hogy milyen kiváló férfiut nyer az új pénzügyigazgatóban nemcsak a pénzügyigazgatóság, hanem városunk társadalma is, álljanak itt a „Marmaros“ c. hetilap folyó hó 20-iki számában megjelent következő sorai: „Amint egyaránt hét óra rebestgették, megjött a Györfly Géza pénzügyi tanácsos és pénzügyigazgató áthelyezése Zomborba. Az áthelyezési okmány rendkívül előzékenyen s elismerő szavakkal van fogalmazva s szolgálati közérdekből bizatik az ország második nagysága pénzügyi igazgatósága az erélyéről, pontosságáról és nagy munkaszeretetről ismeretes férfirua. Sziget város minden igaz polgára sajnálja e derek férfiú távozását. A szegény iskolás gyermekek legfőbb pártfogójukat, „A rongyos egyet“ és a „Sakkör“ buzgó elnökét; a kasziú, a városi képviselőtestület, a vármegyei bizottság egyik legelőkelőbb tagját veszti. Legtöbbet veszítnek tisztviselő társai, kiket bar hivatalos működésük körében szigoruan ellenőrzött, de magán ügyeikben, bajaikban a legnagyobb odaadással, nemes humanizmussal mindig résztvev. Mélyen sajnálja távozását a ref. lyceum, hol a jogakadémián kisegítő tanár s az államvizsgáló bizottságban kiváló tag volt. Az egész városban (külömben is szülővárosában) nagy az érdeklődés: deputációval akartak menni a miniszterhez, hogy itthagyasát kérjék; de az illetőket ő maga lebeszélte e szándékról. Most szeleskörű mozgalom indult meg arra nézve, hogy Sziget társadalma méltóképen vegyen bucsut tőle és kedves, jó nejétől.“

ott legszebben beszélnek németül a — lengyel képviselők. Es ez tökéletesen igaz is.

A berlini szónak természetesen sok sajátága van, melyekre irásban nem igen lehet kiterjedni; de azt mégis fölémlítem, hogy a társaságban ferjes nő az ura állásával szóltják meg a „Frau“ szó előbehoztásával, így például a kormánytanácsos nejt „Frau Regierungsrath“, a járásbíróét „Frau Bezirksrichter“ néven, ellen a herceg, gróf, báró nejt — mint másutt — Frau Herzogin, Frau Gräfin, Frau Baronin címmel. Ennek helyes vagy helytelen voltáról már tengerözönét elpazarolták a tentának, de a berliniek nem engedtek, a többi németek pedig nem adták be a derekukat. Az idegenek azonban nehezre eskik ez a szokás, bár el kell ismernie, hogy „Frau Minister“ nyelvtanilag vére annyit is jelenthet, mint nőminiszter, ellenben „Frau Ministerin“ kissé plebejus hangzásu.

Sajátos vonása a berlini, s általában porosz lakosságának, hogy nines nemzeti konyhája, mint a magyaroknak vagy franciának, a bécsinek vagy angolnak. Nemzeti eledele sines: a „Klöße mit Sauterkraut“ (gombóc savanyú káposztával) a délnémetek kedvenc eledele volt már akkor, midőn a poroszok még szlávok voltak; a Pumpernikel nevezett fekete kenyér pedig a hannoveri s rajnatoriolati német népfajok nemzeti eledele, melyet azonban Poroszországban is nagyban fölkaptak és amely ünneplés lakomákon is mint „Nachtisch“ (dessert) kiváló kedveltségnek örvend, de amelyet egyáltalán meg nem érdemel. Porosz gromor kell hozzá.

A berliniek azonban minden igyekezetükkel az ó-kori germánok méltó utódainak akarnak látszani: hatalmasokat képesek inni, mint Tacitus a régi tentonokról följegyezte. Az előkelő sörházak is már reggeli nyolc órakor tömve vannak: ilyenkor jönnek már a tisztviselők, kereskedők „Frühshoppen“-re (reggeli kupára): sőt Bismarck kancellár korában meghonosította e szokást a nagyvilágban is, korán d. e. parlamentit Frühshoppen-re gyűjtőn házába a birodalmi gyűlés tagjait. A köznép természetesen még korábban kupázik, az egyik „eine Blonde“ (világos színű sör), a másik „eine Brünette“ (sötét színű sör) mellett kezdőn meg a napot, miután az előtte való este

Jótékonyág. Császka György kalocsai érsek a zeutai kath. körnek 100 frt segélyt adományozott.

Uj járásbírói állás. Az igazságügyminiszter az ujvideki kir. járásbíróihoz egy második járásbírói állást rendszeresített.

Közgyűlés. A zombori I. önszegélyző-szövetkezet február hó 24-én tartotta az ideit rendes közgyűlését. Ez alkalommal felolvastatt az igazgatóság mult évi jelentése, mely örvendetes tudomásul vétetett s megválasztott a 12 igazgatósági tag, valamint a felügyelő bizottság 5 tagja. A 10. ciklus törzsbefizetése pedig március hó 6-án kezdődik. Egy 52 frtos törzsrészletre mint nyereség 10 frt 50 kr fizetettik ki.

Pályázat. Pályázat van hirdelve a szablayi postamesteri állásra.

Halálozás. Kovacsich Emilné szül. almási Antunovits Maria urbölgye e hó 22-en 67 éves korában Szabadkán elhunyt.

Uj jegyző Sztapáron. Sztapáron községi jegyzővé Milics Szvetozár ottani aljegyző lett megválasztva.

Uj ügyvéd Topolyán. Dr. Frank Károly, a zombori főgimnáziumnak volt jeles növendéke Topolyán ügyvédi irodát nyitott.

Eshívó. Lichtneckert József esonoplai aljegyző folyó hó 20-án esküdött a tatabázi r. kath. templomban örök hitseget Csapláros Irma kisaszonynak. Az esketési szertartást Schmidt Géza bogojevai kaplán, a menyasszony unokafivére végezte. Az eskívó után a násznép az örömsztűlők házában lakomára gyűlt össze.

Hegyi Aranka Szabadkán. Hegyi Aranka, a népszínház kiváló művésze, március hó első feleiben több napon át Szabadkán a Halmay fele társulatnál vendégszerrepleni fog.

Öváció. A zombori járás új főszolgabírája, Tarczy Dezső f. hó 21-én látogatta meg először Bezdán községét. Miut tudósítónk írja, — a főszolgabíró üdvözlésére reggel 9 órakor a községbázanál egybegyűlt a képviselőtestület és az előljáróság s a főszolgabíró a tanácssteremben megjelent, Hegyessy Ferenc községi képviselő rövid, de őszinte szavakban tolmácsolta a község nevében a fölötti örömet, hogy a főszolgabíró körükben üdvözölhetik s általánosan ismert jóindulatába és igazságszeretetébe ajánlotta a községet. A főszolgabíró megleg hangon mondott köszönetet a szives üdvözlésért, biztosítván őket, hogy a község érdekeit mindenkor szíven viseli s kellő támogatásban részesíteni. Bosnyák János jegyző a tisztelőket a főszolgabíróknak egyenkint bemutatván, az üdvözlés véget ért. — Ekkor megkezdődött a hivatalos funkció, vagyis a tenyészállatoknak az arra kiküldött bizottság által töltött megvizsgálása. Délelőtt 11 órakor ejtette meg a főszolgabíró az üresedésben volt községi tanitónói állás betöltését. Folyamodó volt 10, ezek közül azonban heten hiányosan szerelven fel kérvényüket, választás alá bucsátjathatók nem voltak s így csak a többi három, névszerint: Radits Jolán, Schikk Malvin és Bandl Izabella pályázók jelöltettek az állásra, mire a teljes számban megjelent községi iskolázási tagok egyhangulag Radits Jolán kitűnő oklevellal bíró zombori illetőségű tanitónót választották meg községi tanitónóvé. A választás tapintatos vezetéséért Bosnyák János községi jegyző nyomban köszönetet mondott a főszolgabíróknak, kívánván, hogy vajha az életben minden egyes választását ily simán s egyhangulag ejthesse meg. Délben a főszolgabíró tiszteletére a „Frank“-féle vendéglőben közös halebéd volt, melyen a jobbúl jobb fogások és a jegyző pincéjéből előkértült kitűnő borok ugyancsak vidám hangulatban tartották a kedélyes társaságot, mely a szerette tisztelt főszolgabíró távozása után is még jó ideig együtt maradt.

Bucsnizik a szinlajosztó. Tegnap volt az utolsó előadás a szinbáznál; ezzel tehát a szini évad befejeződött. A szinlajosztó is elbucsuozott régi hagyományos szokás szerint ékes rigmusokban. A szinlajosztó — a mi az anyagi sikert illeti — bizonyára kellemes emlékekkel távozik el Zomborból; a község azonban a társulat fogyatékosságára nem a legkellemebben fog visszaemlékezni.

Valasztás. A bezdáni temetkezési-egylet jegyzőjévé Tírr Jenő községi aljegyző választást meg.

is ilyen „Blondét“ vagy „Brünettét“ szorongatott ugyanott vagy másutt.

Mindamellét a berlini sör nem érdemi meg azt a fáradságot, hogy az ember már nyolc órakor fölkeljen; szókére vagy barnára festett kesernyű lé az; azért aki csak teheti Berlinben, bajor vagy bécsi sört iszik.

Se konyhája, se itala nem lévén, Berlin mégis kitett magáért a kettő körül: kiküszöbölte az eledelek s italok francia neveit az étlapokról s helyettük helyes német elnevezéseket honosított meg. De nem ám a budapesti vendéglősök példájára, akik a félig német, félig francia, „Schweins-Carré“-ből disznó-karajt magyarosították; hanem nagyon sikerült módon „Schweins“- „Kalbs“- etc. „Rippchen“-re fordították ezt, viszont a combot még a nyulnál is „Keule“ szóval, ami jó lehet nagytáznak, de tekintve a kis adagokat, éppenséggel oly arányban van a valósággal, mint az őz germánok buzogánya (Keule) a lovaglóostorral. Minden jó németéggel mellett azonban a berlini konyha után senki sem fog kívánczolni, aki a magyart s franciát ismeri.

Meguntam én is csakhamar. Azért elképzelhető az örömmel, midőn az egyik fő-utcaán sétálva, azt olvastam az egyik vendéglő bejárata fölött, hogy „Wiener Küche“ (bécsi konyha). Ambar öt óra d. u. meg voltunk hívva egy kintinőséghez ebédre, akihöz ajánló leveletünk volt, e csábító szó annyira ránk hatott, hogy elhatároztuk, egy bécsi ebédtel fölfigyverkezni a bekövetkezendő ismeretlen emészthetlenségégek ellenében. Belépünk, helyet foglalunk. Étlapot! Betűről betűre végig olvasom a szabatos s jól eső németiséggel írott igérvényt, mikor szomem megakad a „Wiener Bachhändeln“ (bécsi kirántott csirke) sokat mondó szaván. Megrendelem. Hát mit találunk elem? Egy egész fél-csirke egy darabban, morzsában és vajas zsírban (Rindschmalz) kirántva. Rosszul lettem, megcsömörlett-m tőle, pedig csak a püspökfalatját ettem meg. Nem esodálkozom rajta, mert Berlinben a bécsi ételnek el kell romolnia. Bécsi kávéház néven ismeretesek itt azok a lebuljok, hol a céda s facér nép mindkét neme egész éjjel ögyeleget. Itt bécsinek, Bécsben pestinek nevezik ezeket a jellemezhetetlen éji tivornyahelyiségeket.

Egyik a másikra tolja; pedig a következő mindig rosszabb az elődjénél. Aki nem hiszi, próbálja meg!

Gyűjtés az új templom javára. Császka

György kalocsai érsek, ami jószívű főpásztorunk megígérte, hogy lassan-lassan fölépíti a mi u. n. új templomunkat. Már az ősszel dolgoztak is a főpaz munkásai és legközelebb ismét hozzafognak. Azonban polgáraink és legközelebb ismét hozzafognak. Azonban polgáraink belátták, hogy ők maguknak sem szabad épenséggel tétlenül nézni az új templom ügyét és evégből a napokban kétszer is tartottak értekezletet. Emez értekezletek eredménye, hogy a polgáraink módot fognak keresni arra, hogy a község is hozzájárulhasson az építkezés költségeihez. Az építési bizottság elnöke a polgármesterhez fordult az iránt, hogy a könyörödménygyűjtést engedje meg, amit ez meg is tett. Tizenkét drb gyűjtőkönnyv allitattott ki. Legtekintélyesebb polgártársaink vállalkoztak a gyűjtés eszközésére s a gyűjtőkönnyvet a következő nevekre állították ki: Veszolovszky Peter, Ugri Mihály, Thum Vince, Ödly János, Lang Flórián, Jakobsits Mihály, Falcione Lőrinc, Gerlich János, Kandler József, Zimmermann Gyula, Pekánovits András és dr. Thurzsky Zsigmond. A gyűjtésre engedett határidő husvétkor telik le. Úgy tudjuk, hogy a község sorából sokan vállalkoztak már részint bizonyos munkának természetben való lerovására, részint anyag, avagy fuvar szolgáltatására.

A gőzgépezelőket és kazánfűtőket vizsgáló zombori bizottság március hó második feleiben fogja legközelebből vizsgálatait tartani a m. kir. állam-építészeti hivatal helyiségeben (megyeház). A vizsgálatra jelentkeznit óhajtok kellőn felszerelt folyamodványaikat a m. kir. államépítészeti hivatalhoz intézzék. A vizsgálatra jelentkezőknek igazolniuk kell: 1. hogy a 18. élet-évet betöltötték (ifjabb agyének keresztlevéllel), 2. hogy magyar holossággal bírnak, 3. hogy erkölcsileg kifogása talan életük (a 2. és 3. alattiak azonagy bizonyítványba is foglalható), 4. hogy fűtött kazán, illetőleg dolgozó gőzgép mellett gépész felügyelete alatt legalább hat hónapon át dolgoztak (az erről szóló magánbizonyítvány az eltiljáróság által is megerősítendő). Együttal arra is figyelmeztetnek a jelentkezők, hogy a gépészjelöltéktől az állam hivatalos nyelvnek oly mérvben való ismerete kívántatik meg, hogy a kiadott kazánügyi rendeleteket teljesen megerthessék; magyarul olvasni, írni, beszélni tudjanak. A kazánfűtőjelöltéktől csak az állam nyelvnek megértése s a számok olvasása kívántatik meg.

Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést: Az ó-becsei róm. kath. tanitóstestület fájó szívvel jelenti buzgó tagjának, volt igazgatójának és felejtethetlen jó barátjának Szabó Sándor belvárosi róm. kath. tanitónak hosszú szenvedés után, életének 34-ik, tanitói működésének 16-ik évében, február hó 22-én történt gyaszos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei február hó 24-én d. u. fel 4 órakor fognak a róm. kath. temetőben az örök nyugalomnak átadatni. Isten adjon örök üdvözölést és jutalmat a jó tanító és hű barát neves lelkének! Ó-Becsen, 1895. február 23-án. Az ó-becsei róm. kath. tanitóstestület.

Zárszámadás. Az ó- és török-kánizsai takarékpénztár zárszámadását vettük, mely szerint az intézet 100,000 frt alapítókével, 62,000 frt tartaléktókével rendelkezik. A mult év betéti állománya 666,930 frt. Jelzálogkölessönökbé 90,291 frtot, váltókbá 656,742 frtot fektetett. Mult évi tiszta nyeresége 28,835 frt.

Esikvő. E hó 20-án vezette oltárhoz Prigl.-Szt. Ivánon Ney György ottani tanító Pálpöz József tekintélyes polgár leányát, Erzsike kisaszonnyt.

Katonai lóvásár. A katonai lóvásár Zomborban 1895. évi március hó 16-án fog megtartani.

Öngyilkossági kísérlet. Reich József, szabadkai könyvvezető, pénteken délután a városrődőben forgópisztolyal háromszor magára lött. Sebei dacára gyalog ment el egy rokonának közel fekvő házáig, hol a legelső segélyben részesítettek.

Eljegyzés. Dr. Hubert Dávid moholi ügyvéd eljegyezte Bildbauer Lujza kisaszonnyt Valkányban.

Halálozás. Roth Zsigmond Ó-Becse községének több mint 20 éven át volt községi orvosa, e hó 22-en 73 éves korában elhunyt.

Hangverseny A szabadkai izr. önszegélyző és gyámolító egyesület március hó 2-án hangversenynyel egybekötött táncvigalmat rendez.

Berlinben fegyverszünetet kötöttek a német szabad dohány-ipparral. Anyai sok a dohányszak külön bolt, akár csak nálunk a trafik, de a szivar drága, ha tühető, és még drágább, ha olesó. Itt ismerkedtem meg azzal a svitáksággal, hogy az ezrével árult Hvanna-szivarok felső két-három sorozata kitünőnek bizonyult, a többi réteget mint élvezhetlent borralvalónak ajándékoztam. Tudom, hogy megemeglettek érte! A szabad ipar újabb dicső eredményét tiszteltem ezen tapasztalatomban. Csak német tudlem képes ilyet elviselni, amely — mint németül mondják — fát is enged a hátán vágatni. Nem irigylem az izlésüket.

Nines is a berlinieknek fogékonyaságuk ilyesmire. A politikával sem igen foglalkoznak. Kisebb gondjuk is nagyobb annál. De már a háztartási, megélhetési ügyekkel képesek annyit bajlódni, hogy más ország polgára el se hinné. Ez az oka — csekély véleménye szerint — a szociáldemokrácia roppant elterjedésének első sorban Berlinben, másod sorban egész Németországban.

Igyekeztem tanulmányozni a szociális kérdést itt és más német városokban. De bármint iparkodtam is kipuhatóni azokat a mozgó eröket, melyek e nagy mozgalmat eredményezték, nem voltam képes mást megállapítani annál, hogy a népség legalsóbb osztálya jobb élelmélet s ruházkodást kíván. Adják meg ehhez a lehetőséget és vége lesz a nagy fölforgatásnak, miut a porosz junkerek lapja a szociáldemokráciát nevezi.

Kenyer-kérdés ez. A nép jól akar lakni, és úgy okoskodik, hogy senki se fogadjon munkát, aki nem tud vagy nem akar neki annyit adni, hogy nemcsak megélhessen, de jól is élhessen. Azt tartja, az olyan menjen maga is munkásnak.

Könnyű volna ez a kérdés, ha csak ezen fordulna meg. De a vásár nemcsak a munkaadón s munkavévön fordul meg!

Berlinben egyébiránt ez a kérdés legelőbb jó tulajdonság: a nagyipar nem a szükségletnek, hanem a porosz hegemoniának köszönheti létét, és vele a délnémet gyakorlati és megbízhatóbb ipar mindenkor kiállja a versenyt, mert fejlődése nem ötlesterző, hanem természetes, és közelebb esvén a francia, svájci s osztrák ipar-telepekhez, könnyebben boldogulhat.

avára. Császka
pasztorunk meg-
u. n. utjempló-
főp munkasai
buban polgáraink
abad épenséggel
egből a napokban
ertekezletek ered-
ak keresni arra,
z építkezés költ-
polgármesterhez
gyűjtést engedje
rbb gyűjtőkönny
saink vállalkoztak
eket a következő
er, Ugri Mihály,
rian, Jakobsits
Kandler József,
és dr. Thurszky
ó husvétkor telik
ól sokan vállalt
ermészethen való
szolgáltatására.
tananfűtőket
második feleben
a m. kir. állam-
z). A vizsgálatra
yamodványokat
zzek. A vizsgá-
hogy a 18. élet-
evellel), 2 hogy
őlesileg kifogása
bizonyítványba
lletőleg dolgozó
t legalább hat
gánbizonyítvány
Egyuttal arra is
gépészjelöltéktől
en való ismerete
gyi rendeleteket
i, irni, beszélni
llam nyelvének
ll meg.
gyászielentést:
szívvel jelenti
felejtethetlen jó
katb. tanítónak
anítói működé-
örtént gyászos
ebruar 24-én
temetőben az
örök üdvösséget
mes lelkének!
esei róm. katn.

anzsai takaré-
erint az intézet
lektőkeivel ren-
66,930 frt. Jel-
a 656,742 frtot
35 frt.
rhoz Prigl.-Szt.-
p József tekin-
t.
óvásár Zombor-
tartatni.
h József, sza-
városfőnökben
Sebei dacára
vő házáig, hol
moholi ügyvéd
alkányban.
ese községének
a, e hó 22-én

önsegélyző és
angversenynevel

nem szabad
lón bolt, akár-
ha tühető, és
meg azzal
avanna szivarok
lt, a többi ré-
pdekoztam. Tu-
bad ipar újabb
atomban. Csak
y — mint né-
vágatni. Nem
nk ilyesmire. A
gondjuk is na-
betési ügyekkel
polgárai el se
e szerint — a
t első sorban
ágon.
S kérdést itt és
dtam is kipuha-
nagy közpalmat
megállapítani
jobb elemzést
lehetőséget és
poroz junkerek

lakni, és ugy-
st, aki nem tud
emesak megél-
z olyan menjen

ezen fordulna
s munkavetón

legelőbb jó tu-
k, hanem a pol-
rele a délnémet
nkor kiállja a
nem természet-
s osztrák ipar-

Vig estély. A zombori Tóth Kálmán-kör folyó hó 24-én farsangi vig estélyt rendezett a „Vadászkürt” összes termeiben. Az estély sikere minden tekintetben kifogástalan, nagyszámú intelligens közönség vett azon részt, a műsor minden egyes pontja teljesen megfelelt a várakozásnak, sőt felül is multa; e mellett egy jó-sikerű estélynek elmaradhatlan kelléke: a fesztelen jó kedv és vígság is a legnagyobb mértékben meg volt. Az ifju egyletnek ez az estélye a legszebb sikerei közé számítható; megmutatta életrevalóságát, bebizonyította képességeit s viszont a közönség is újlag nyilvánvalóvá tette, mennyire rokonszenvez az egylettel s annak nemes törekvéseivel. A műsor igen változatos s a vig estélynek megfelelőleg mulattató volt. Rajcsics Margit kisasszony és Szalay Frigyes ur Gyalui Farkas „Mézes betek után” című dialogját adták elő. A kisasszony méltán részesült sűrű tapsokban. Először lépett a közönség elé s ezen első fellepésével a legösszetettebb rokonszenvet és elismerést érdemelte ki. Kiváló ügyességgel és kellő routinnal oldotta meg nehéz feladatát; ügyes és kedves volt. Szép sikert ért el a vegyeskar a „Cörnevillai barangok” vásárlásának előadásával. A magánrészt Trischler Gyuláné urnő énekelte s kellemes hangjával a közönség osztatlan tetszését vívta ki. A másornak többi két pontja is nagy hatást ért el. Így igen tetszett dr. Horváth Ákos urnak szavalati mutatóványa, továbbá Rác Soma urnak hipnotizálása. Magasabb művészi igényeket is kielégített volna a zenekarunk játéka; Czibulka A. „Szerelmi álom” című zeneművet adták elő. E pontnál is különösen ki kell emelnünk a két bájos primbegédűsöt: Halm Olga és Konyovits Ivánka kisasszonyokat, a kiknek szabatos vonókezelését, tiszta érzesteljes játékát a közönség méltán élvezte. Csibás József ur magyar népdalokat énekelte; a közönséget szinte meglepte kellemes és jól iskolázott hangja. Nagy tetszésben részesült az „Álarcos bál után” c. daljáték, melynek szövegét Rác Soma fordította magyarra. Nem kisebb hatása volt a szabókvartettnek és a Maximovits Szilárdné urnő zongorakísérete mellett Medvecky Zsigmond ur által rendezett gyermek-symphoniának, mely többinál pompás volt Paul Kálmán gondnokságát. Hogy az estélynek ilyen kiváló sikere volt, az a rendezők fáradozásán kívül első sorban dr. Horváth Ákos urnak, az egylet fardatlan igazgatójának köszönhető. A díszes és nagyszámú hölgyközönség valóban festői látványt nyújtott. A jövedély, kellemes mulatságnak az öt órai harangszó vetett véget. Az estélynek megtehető számu vidéki közönség is résztvevett. Szélnóra alatt a lilkes közönség mindenáron hallani óhajtott a körnek edemes elölkét, a ki a közönségnek engedve nagyhatása és költői leudultú tőszott mondott a kör felvirágzására. — A „Vadászkürt” vendéglistát újlag megrovás érdemli. A régi hiányos kiszolgálás volt most is tapasztalható.

Új tanítónő Bezdánban. Bezdánban tanítónővé egyhangulag Radits Jolán lett megválasztva.

Esküvő. Dr. Sztáresevits Jenő petrovszellői községi jegyző szerdán esküdött örök hűséget Egesz Amálka kisasszonynak Adán.

Jótekönyvéltanó tanvigalom. Bikityen folyó hó 16-án Csaplaros Imre kántor-tanító elnöksége alatt — nemes gondolkodású iparosok — az ottani tanítók szíves közreműködésével a szegénysorsu iskolágyermek-pártfogására, a nagyszámú vidéki közönség által pártfogolva, igen jól sikerült táncvigalmat rendeztek. A rendezőség lelkiismeretesen s ügyesen felelt meg a feladatának s így csupán az ő érdeme, hogy a szép-számu közönség ki nem merülve, kivilágos-kivirradtig a legjobb hangulatban együtt maradt. A tiszta jövedelem, a fellülizetésekkel egyetemben 12 frt 14 kr volt, mely őszre a szegénysorsu gyermekek részére könyvek és egyéb taneszközök vásároltatván, folyó hó 23-án a rendező bizottság elnöke által, a megjelent rendezők s a világi hatóság több személye előtt, batóság buzdítással, oktatással kapcsolatban ki is osztattak. — Fellülizettek: Csaplaros Imre 1 frt, Hunyady E. 1 frt, Hunyady M. 20 kr, Rosenber N. 20 kr, Fabik J. 20 kr, Viesel J.

A berliniekkel egyébiránt nem lehet okosan beszélni; annyira telve vannak még mindig a franciákon 70,71 ben váratlanul nyert győzedelmükkel, hogy minduntalan ráternek, akár közvetve, akár közvetlenül. Pedig a történelm azóta megmagyarázta hihetetlen diadaluk nyitját: a francia eszárság rossz gazdálkodását, mely annyira ment, hogy a hadsereg a hadjárat kezdetétől fogva szűkölködött löszér hiányában. De hát az emberek nem nézik az okokat, csak az eredményt, a sikert. Teszik ezt a berliniek is, de azt mondják hozzá, amit az egyszerű német atya mondott arra a kérdésre: szereti-e az újszülött fiát?
— Szeretni, ehhez a gyerek még nagyon ostobának látszik; de becsülöm benne az edes atyját.
Nem tehetek róla, de megvallo, hogy nem tudok lelkesedni Berlinért. Egyfelől legszorosabb katona-uralom mástőlől legkiterjedtebb szocializmus uralkodik benne: ez a kettő mint a tűz s víz nem férhet meg egymással. A közbesső néposztályok pedig mind a kettőnek nyomása alatt állván, nem képesek a fölbillent egyensúlyt helyreállítani. A kérdés itt kihegyeződik: állandó nagy hadsereg vagy sem. Ez a kérdés is csak ideig-óráig maradhat a fölszinen.
Azért sem tudok rokonszenvezni Berlinnel, mert népe tele van vagy dőllyel, vagy mindent maró guynyál. Se vallás, se család nem szent előtte. Hát mi? Semmi!
Nagy örül malom ez, hol garatra kerül minden: de az őrlést az vízi haza, aki túrelmében kitart. A szocialdemokraták pedig azt mondják: „wir haben Zeit” (mi ráérünk), holott a kormány folyton újabb, meg újabb alakban terjeszti elő javaslatait a szocializmus ellen, mint ama hentesné a Friedrichstrasse-n, aki a polgári házasság révén (1889-ben) már a nyolcadik férjjel tett kísérletet. Nem tudom bevált-e ez, de az bizonyos, hogy a kormány (császár) készülődései a szocialdemokrácia ellen nem mutatnak föl eredményt.
Könnyű ennek a nyitja. Ha vállaltalan, istentagadó a nép, nem lehet azt másra bízni, mint következetes tagadására tekintélynek. Behajtották tölem az adót; — mondá egy berlini munkászévező — most quittek vagyunk. A császár nekem tartozik a jogrend fentartására; én nem tartozom neki semmivel!
Furcsa ez az okoskodás: de Berlinben százezrek vallják. (Folyt. köv.)

20 kr, Viesel I. 20 kr, Mikló L. 20 kr, Berger M. 20 kr, Martin N. 50 kr, Weisz J. 20 kr, Forkly V. 50 kr, Schön Armin 20 kr, Fuller A. 50 kr, Ferenczy S. 20 kr és Szmolenszky G. 1 frt.

Megfagyott örült. Czígler Zsigmond 35 éves bikityi kereskedő örülési rohamában f. hó 17. és 18. ika közötti éjjelen a Vaskutról Bajára vezető uton egészen levetkőzvé, a dermesztő hidegben a hóba leült és ott megfagyott. Holttestét Bajára vitték, hol rokonai gondoskodtak eltemettetéséről.

Eljegyzés. Daubner József ulmai (Temesmegye) gyógyszerész e hó 19-én eljegyezte Beller Béla helybeli műorás gyámleányát, Katicát.

Hímen. Tóth Lajos budapesti rendőrségi tisztviselő eljegyezte néhai Paulik István volt főgimnáziumi tanár özvegyének leányát, Ilonka kisasszonyt Újvidékről.

Megfagyott. Adan egy bánati munkás-ember a nagyvendéglőben jól felöltött a garatra. Beruggott állapotban a felszer alá ment, ott lefeküdt és elaludt, úgy azonban, hogy többé fel sem ébredt. A szerencsétlen ember a nagy hidegben megfagyott. Mire észrevették, már hasztalan volt minden meutési kísérlet.

Növényféléesség azonoságának megállapítása. A mezőgazdasági viszonyok jelenlegi alakulásánál, midőn a gazda minden téren a legszorgosabb és gondosabb munkára van utalva, de különösen minden termelvényhez lehetőleg a legjobb minőségű vetőmag alkalmazásait kell hogy óhajtsa. Gyakran sajnosan kell tapasztalni, hogy a gazdák a vásárolt mag után nem azon növényféléseget nyerik mint a minőnek az az eladó nagy magkereskedő által állított s így az illető gazda tetemesen megkárosodik. Ezen a bajon akar a földművelésügyi miniszter segíteni, midőn a magyar-óvári m. kir. növénytermelési kísérleti állomásnál a növényféléesség azonoságának megállapítására szolgáló intézetet állított fel, melynek szabályzatát most küldte meg a megyének.

Feltételek megállapítása. Matkovits Mihály bajai buncyevák legény nagy haragosa volt Pestalits Benőnek. A haragnak oka egy leány volt, a kit mindketten szerettek. A leány eleinte Matkovitsot bízta, később azonban Pestalits felé hajolt. Matkovits erre bosszút forralt, de nem a leány ellen, hanem a leányt szerette volna eltenni láb alól. Folyó hó 17-én este Pestalits a foubázsból hazakísérte Pongrácz Róza és László Agnes bunyevac lányokat; Matkovits megleste őket, utánuk ment és meggyafotójával leütötte Pestalitsot, ki egy ideig eszméletlen állapotban fektett az uton. Minthogy a sérülés életveszélyes, a rendőrség Matkovitsot letartóztatta.

Verekedő cigányok. Radiszavlyevics Rajkó és testvére, Radiszavlyevics Mita újvidéki teknőcsinaló cigányok, együtt vágta fát az újvidéki ügnevezett fűzfáserdőben. Valami csekély ok miatt összeveszték és vége az lett, hogy Rajkó fejszéjével leütötte Mitót. Az életveszélyesen megsérültet a kórházba, a tettest pedig az ügyészség börtönébe szállították.

Művészet és irodalom.

Vaszary Kólos életrajza. A Korrajzok című új folyóirat egyszerre négyes füzethen adta ki a biboros hercegprimás életrajzát. Az arcképpel és kézirat-mással díszített vaszkos kis kötetet maga a szerkesztő Dr. Körösy László írta. Vaszary Kólos az egyházpolitikai küzdelmek egyik legkiválóbb történeti alakja. Békés szelleme, fenkölt idealizmusa, tüdőklő hazafisága és fenyves szónoki tehetsége becsültté tette a nevét a tróntól a kunyhóig. Életrajza valóságos korrajz. Adatokban gazdag, feldolgozásban gondos; több érdekes aktája most jelenik meg először a nyilvánosság előtt. Öszintén ajánlhatjuk olvasóinknak. Az ünnepelt egyházfejedelem rokonszenves hangulattal megírt életrajzának ára 1 frt 20 kr.; előfizetőknek 90 kr. A husz ivnyi kötet megrendelhető a Korrajzok kiadóhivatalában (Budapest, Andrássy-ut 25.) Kapható minden nagyobb könyvkereskedésben is.

A „Vasárnapi Ujság.” február 24-iki száma 16 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Albrecht főherceg.” (Arcképpel.) — „Carcer Mameritinus.” Hegedűs István költeménye. — „Estharang.” Irta gróf Csáky Albiné. — „Egy történeti drama és fialakia.” Ujabb följegyzések a francia-német háborúról és III. Napoleonnól. — „Egy kalandor-nemzetiség a XV. században.” Történeti rajz. (Arcképpel és képpel: Az angyalvár Romában.) — „A jó-baratok.” Eletek S ívös B-íaról. (Peska Geza festményével.) — „A patak elete.” (Képekkel Reclus új könyvéből.) — „Dr. Schmidt József, az ezredéves országó kiállítás új igazgatója.” (Arcképpel.) — „Képek az ezredévi orsz. kiállítás építkezéseiből.” (2 képpel.) — „Khinai képeinkről.” — „Albrecht főherceg és magyar ezrede.” (Képpel: Albrecht főherceg ezredének tisztjei körében. Zelesny Károly fényképe után.) — „Párisi divatlevél.” (Divatképpel.) — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság” e heti számában Pentelei István „Lobbanás az alkonyatban” című elbeszéléseinek befejezését közli, továbbá Verne „Antifer mester csudálatos kalandjai” című új regényének folytatását, az eredeti francia kiadás illusztrációival. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negydedre 2 forint, a „Politikai Ujdon-ságok”-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb újság a magyar nép számára, felévre csak 1 frt 20 kr.

Színház.

Vizvári.
Az idei szini szezon három utolsó előadásában nagy gyönyörűsége telik a zombori közönségnek, mely Vizvári-nak, a budapesti nemzeti színház elsőrangú, kitűnő művészenek alakításait élvezheti. Nincs színházlátogató ember ez országban, aki előtt a Vizvári név ismeretlen lenne s aki nem csodálta már meg ennek a tehetséggel bőkezűen megadott művészenek páratlan komikai erejét, lényének átható egészséges humorát s emellett keresetlenül természetes alakítását. Nem akarunk Vizvári művészetéről — épen a fenti okokból — kritikát adni, csak konstatáljuk azt, hogy Pry Pálja, — melyben vasárnapi gyönyörűkötötte a közönséget — még mindig a felülmúlhatlan alakítás, minőt csak tőle lehet látni. A közönség valósággal el volt ragadtatva. Kétségkívül

nyanezt fogjuk irni másik két felléptéről is. Vizvári, a Pry Pál előadása után feljött a Tóth Kálmán-kör estélyére, hol általános figyelem tárgya volt s meggyőződéhetett, hogy bár — oh komikumok komikuma — Zomborba való érkezése megörökítésre érdemes furcsa helyzet között esett meg, mi is itt Bácskában azzal a lelkesedéssel adózunk kitűnő művészetének, a melyet az ország első színházának e kedvelt művésze méltán megérdemelt s hogy nagyra becsüljük körünkben való megjelenését.

Vizváry tegnap az „Idéges nők”-ben lépett s ma a „Három testőr”-ben lép fel.

Csütörtökön a „Bányamester” c. operette előadását megismételték; szombaton pedig a „Klári” c. operette-újdonosság került színe feltűtles előadásban. Az ének-számok legnagyobb részét kibagyták.

A közönség köréből.

A „B. E.” szabadkai lap átvette a Bácskában közölt cikkemet, mely szerény észrevétel akart lenni a szabadkai közzgazdasági előadói jelentésre s hozzátette, hogy e „támadásra” G. L. közzgazd. előadó ur meg fog felelni. Meg is felelt s a nélkül, hogy én akár „baragudni”, akár „támadni” akarnék: legyen szabad a t. közzgazd. előadó ur némely megjegyzésére tisztelettel válaszolnom.

Az mondatik a B. E. 15. számában, hogy a szabadkai földműves iskola létesítésére az impulzust a t. közzgazd. előadó ur a szegedi kereskedelmi s iparkamara jelentésében foglalt azon kijelentésből merítette, hogy „az adai földműves iskola nem terjesztheti ki működését a kamara egész területére”, ha tehát ez így áll, akkor a szabadkaiak valóban bálások lehetnek a szegedi kereskedelmi kamara iránt, mert az eszme innen származhatott, hogy legyen földműves iskola Szabadkán is.

Ama kitétele nézve pedig, hogy én jelentéséből csak kivonatokat olvastam volna el, ki kell jelentenem, hogy ez nem így van, mert előlvastam én azt egészen úgy, ahogy azt a földművelési miniszterium értesítője közölte, hol betűről-betűre úgy áll a dolog, ahogy én leírtam; s amennyiben látom, hogy a rablógazdálkodásról és a váltórendszerrel nem egészen tiszta fogalmat árul el a tisztelt közzgazd. előadó ur, legyen szabad megjegyzem, hogy a rablógazdálkodás kifejezés alatt nem valami becsémrlő, kicsinylő fogalmat ért az, aki tudja, hogy mi az a rablógazdálkodás, az t. i. röviden, mikor folyton csak termelünk, folyton csak elvisszunk a talajból — de trágyázás utján semmit vissza nem pótolunk. Ilyen rablógazdálkodás nélkül lehet teljességgel elindokolt, míg másutt káros volta a termések csökkenésével kezzel fogható, — különben hazánkban talán többen folytatnák rablógazdálkodást mint nem; — ezt tehát sértésnek venni nem lehet.

Hanem mikor azt mondja a t. közzgazd. előadó ur, hogy ő azért használta e kifejezést, hogy a szabadkai gazdák kezelési rendszerénél „a váltórendszer uralkodik”, mert a kataszteri járáskezelés és bizottságok állapítottak meg a váltórendszert, ami mindíg megtekinthető a hivatalos iratokban”, akkor legyen szabad előadnom azt így, hogy mit ért a gazdailag a váltórendszer alatt — mely nem a kataszteri becsélők által állapított meg soha, hanem a gazda értelmi és vagyoni képességétől s egyéb fontos mellékkörülményektől, miután én azon szerény nézetben vagyok, hogyha egy vidék gazdálkodási rendszeréről tesztek jelentést — azt nem a kataszteri iratokból, hanem a gyakorlatból, az életből merített tapasztalatok alapján teszem. Tehát váltórendszernek azon gazdálkodási eljárást nevezzük, ahol a növények termelése oszkerü sorrendben és helyes arányban következik, szabályul szolgálván a termelésnél, hogy a birtok 1/3-ánál nagyobb területet ne foglaljanak el az ősi kalászosok, 1/3 legyen takarmánytermelésre felhasználva és 1/3 legyen kapás és tavaszi kalászos. Ez az alap és lényeg; a forma pedig ez: I. ugar trágyázva takarmányok pl. zabos búkköny, csalamádé, mohar stb., II. őszi, III. kapás, IV. tavaszi és V. forgónkivüli lucerna. Ez a legegyszerűbb váltóforgó, mely kiszagadnak, nagygazdának igen előnyös. Hogy 6—8—10—12-ös forgók is vannak, az igen természetes, de a kiszagadka ha csak így járnak is el, akkor már ott nagyon előrehaladt viszonyokat lehet feltételezni; én azonban azt a váltórendszert, amit előhoztam fentebb, láttam és alkalmazok; hogy azonban a t. közzgazd. előadó ur rendszerre hol van alkalmazva, nem tudom. Buza, zab, tengeri, buza, árpa, ismét buza — ilyen rendszerrel lépten-nyomon találkoznak nemcsak Szabadkán, de a Bácskában mindentütt ott, ahol még a gazd. intelligencia hiányzik.

Szobonya Bertalan.

CSARNOK. A MÁSODIK NÉGYES.

(Monolog a bál után.)
Helyes, tehát önagysága öltözködik. Én pedig várjak itt rá és mulattassam magamat annak a számtalan cseccsebecsének megbámulásával, amivel ez a baratságos kis szalon el van halmozva. Ez nem lenne épen rossz, csak legalább informalva volnék az iránt, hogy meddig is tarthat egy modern szép asszonynak az öltözködése. Én azt hiszem, hogy a meddig a „merő chich” pougyola uszályát elrendezi a szobalány, hogy a ráncok „festői alakzatban” omljanak végig a sugár termeten — no meg az igézó, apró fűrtöcskék összhangzatos reudbe jöjjenek a homlokon. Az pedig magától érthető, hogy az elmaradhatlan fehér csipkészekendőknek is bizonyos szertartással kell kézbe kerülnie. Egy comme il faut hölgynek okvetlenül kell valamit mindig a kézben tartani, amivel esetleg idegesen foglalkozzék, vagy amit darabokra szakgathasson: bálban pilhes legyező, szalonban zsebkendőt. Hát én szentül meg vagyok győződve, hogy mindegyik sok idő szűkséges.

De ugyan hány óra? Csak fél tizenkettő mult. Kissé talán korán is jöttem. Tudnom kellett volna, hogy elegán hölgy tizenkettő előtt nem fogad. De hát ha már egy ember rászánja magát, hogy tünepélyes „feketet” öltösn és elinduljon vizitre, aztán már tíz óra után az egész toillettel készen van, még csak a parfume biányzik: bál csak nem várhat ottthon délig a rettenetesen feszélyező „ancugban”.

De ni! El is felejttem, hogy a bál után ónagysága sokkal bosszabb pihenőt engedhetett meg magának, mint rendesen szokta. Hja, a gyöngéd szilfideknek nem lehet olyan szívós, strapás természetű, mint nekünk, akik fel sem veszünk egy éjszakai nem alvást.

Szegényke! Talán épen akkor kelt föl, mikor a jövetelemről értesítették. De azért tudom, ő a világot sem haragszik, sőt bizonyára kellemesen van meglepve, hiszen oly szeretetreméltó volt egész este hozzám.

De furcsa is az egész dolog! — En és hál! Három év óta nem történt ilyesmi velem. (A frakkom, az igaz, hogy valamennyi balon ott mulatott, de nem rajtam, hanem Elemér barátomon, aki pártját fogta frakkomnak, hogy ne unja magát. Ez a fiu alighanem megharagszik reám. Szombat este azt mondtam neki: Sajnálom, de a frakkot ma nem adhatom oda, magam is balba megyek. Elemér azt mondta: Nem tesz semmit. Annál jobban mulatunk! De azért nem volt ott a balban. Hm! Talán csak nem a frakk miatt?)

A balban a szemem miudjárt megakadt „ő” rajta. Lelkemre, bájos teremtés, szeretném megismerni. Közébe tolokodtam s ballom, amint épen mondja egy esnos ifjunak: Sajnálom, de a második négyesre már van tancosom. (Hogyne lenne ilyen anyagnak!) Később látom, hogy valaki egy kis levélkét ad át neki, amit ő rögtön elolvastott. Nem tudom mi lehetett a levélbe írva, de annyi bizonyos, hogy a hatás nagy volt. A hölgy arczina pirosból — feherre s fehérből pirosra vált s a legyező, a hasonló eseteknél elmaradhatlan tényező, majdnem áldozata lett az apró, ideges ujjak keztyűbe rejtett — haragjának. Ekkor vállon ütött valaki!

A szép asszony térje volt, aki örömmel ismert bennem régi pajtására s egyenest vitt a nejehez: „ő” hozzá, ahhoz a gyönyörű teremtéshez, aki a második négyesre már el van igérkezve. O nagyon nyájasan fogadott, en zavart is voltam és elragadtatott is, — olyanira, hogy felkértem — a második négyesre. Persze rögtön megbántam, mert lelki szemem előtt ott lebegett a — szegyeteli biztos kosár. De — ámulat! én azt a második négyest megkaptam.

Még most sem értem teljesen a dolgot. De nem is kutatom. Eleg az, hogy az egész este jól mulattam és hogy ferj és nő szívélyesen meghívtak házukhoz. Mas ember vart volna egy hetet vagy legalább három napot: én már ma eljöttem. Bizony ügyetlenség tőlem ez a gyors látogatás! De hát én teljes életemben egyszer követtem el ügyességet, amikor ugyanis nagynénemnek kosarat adtam, aki megkerte kezemet egy fiatal kis-asszonyka számára. Ezzel a tettemmel sem dicsékedhettem sokat a — diszkrétio miatt.

De készülünk a társalgáshoz, amiben ő előtte be kell igazolnom, hogy szel'emes fiu vagyok és valóban méltó a második négyesre.

De tekintünk még egy kissé körül? Pompás berendezés! Kissé bizarr ugyan, de rendkívüli a szimmetria! Lássuk csak, mifele könyv ez? Ah, egy kis levélke van alatta, csak úgy hanyagul ide rejtve. A cím „neki” szol... Epen olyan formájú, mint a tegnapi bulletin, amit a balban kezbesítették — olyan slrgösen. Nni! Elemér barátom névjegye! Ejha ez meglepő! Ugyan mit írhat ez a kópé egy szép asszonyuk! Illik, nem illik! En elolvasom.

Nagyságos asszony! Vegtelen sajnálatomra le kell mondani jogaimról a — második négyesre. Erős influenzát kaptam s keuytelen vagyok az agyat őrizni. Bocsanatért esedezik kézőcsökölő hive...

No ez aztan érdekes! Tegnap este még teljes egészségben volt nálam a fiu... Ugy látszik, mert frakkot nem kapott, hat sietett az influenzát kapni meg. A mentéség nem annyira ügyes, mint — alkalomszerű. Mire nem jó az influenza! — Megis a doktorokat kivéve, minden ember haragszik rá. Pedig még szivességet is tesz neha a gavalleroknak. De csit! Legyünk csendesen! Halk lebegeo lepteke neszet hallom, ónagysága kész a toillettel...

Felolvasó szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1214. szám.
kig. 1895.

Pályázat.

Bács Bodrogh vármegye Szilbás községében trespdesben levő s 400 frt évi javadalmazással összekötött segédjegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom pályázni öbajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt s főleg nyelvismerttéket tanúsító okmányokkal ellátott folyamodásaikat **f. évi március hó 26-ai** vagyis a választásra kitűzött napig hozzám benyújtani el ne mulasszák.

N. Palanka, 1895. évi február hó 19-én.
CSUPOR GYULA,
főszolgabíró.

727. szám.
kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Gospodince községben trespdesben levő és évi 300 frt fizetéssel egybekötött írások állásra pályázatot nyitok.

A pályázati kérvények beküldési határideje **foljó évi március hó 15-ike.**
A szerb és német nyelv tudása okmányilag igazolandó.

Jegyzői oklevéllel bírók előnyben részesülnek.
Zsablya, 1895. évi február hó 19-én.

MICHAILOVITS,
főszolgabíró.

333. szám.
kig. 1895.

Arverési hirdetmény.

Alulírott Bács község elüljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Bács község határbeli vadászati jog 1895. évi augusztus hó 15-től hat egymásután következő evre, vagyis 1901. évi augusztus hó 15-ig terjedő időre **foljó 1895. évi március hó 8-án d. e. 9 órakor** Bács községhezauál tartandó nyilvános árverésen bérbeadni fog.

Az árverési feltételek a községjegyzői irodában betekinthetők.

Kelt Bácsban, 1895. évi február hó 11-én.
Miháilovits Mihály, **Kulach István,**
jegyző. 3-3 bíró.

Arlejtési hirdetmény.

A Ferenc-csatorna részvényirtársulat a Ferenc-József (bezdáni) zsilip állomásán egy 3580 frt 16 kr összeggel költségtelt csardaépület építésére **foljó évi március hó 3-án délelőtt 9 órakor** az alulirt hivatalban árlejtést tartand, melyre a pályázni szándékozók ezennel meghívattak.

A terv, költségvetés és árlejtési feltételek alulírott hivatalnál megtekinthetők.
Kis-Sztpár, u. p. Uj Szivac. 3-3

A Ferenc-csatorna
fenntartási osztálya és főmérnöki hivatala.

210. szám.
kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Alulirt községben elmozdítás folytán egy községi gyalogrendőri állás betöltendő.

Ezen állás évi 200 frtyi fizetéssel és az egyenruha teljes ellátásával van egybekötve.

Feddhetlen magaviseletet, életkort, testi épséget, nyelvismertetet és az olvasásban, valamint az írásban, mely nyelvben való jártasságot igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványok tekintetes Vojnits István titeli főszolgabíró urhoz **foljó évi március hó 10-ig** betérjesszandók.

Kiszolgált katonák és volt csendőrök előnyben részesülnek.

Mosoriban, 1895. évi február hó 18-án.

3-2 **Az elüljáróság.**

68. szám.
1895.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatni tek kir. járásbíróság 5748. és 5774. számú végzéseit által Tausig testvérek végrehajtató javára Tiesz György apatni lakos ellen 168 frt 93 kr tőke, ennek 1894. évi április hó 18 ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 70 kr perköltség követelés és 5 frt 35 kr árverési díj er-jéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 560 frt 12 kr-ra becsült 200 liter bor, pálinka, üres hordók, butor, ágy, eműek s egyéb házi eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladattak.

Mely árverésnek a 881/1895 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Apatinban alperes lakásán leendő eszközzésére **1895 évi március hó 12. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjgyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107 § a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsárón alul is eladattni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 103. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1895. évi február hó 21. én.

Oláh János,
kir. bír. végrehajtó.

PLUTOS

kitűnő izomerősítő bedörzsolás, verseny, futó, gazdasági lovak s egyéb gazdasági állatok részére.

Preservatívumként használva az izmok rugalmasságát s az állatot kitartórá teszi.

Fáradtság, kimerülés, izületi s izomcsúz vagy lobos bántalmaknál, ugyszintén sántaság, merevség és vállbénaság eseteiben egészen biztosan hat.

Az állatok izomzatában a fáradtság, ellankadás folytán tudvalevőleg tejsav képződik, ha az elernyedtt állatok végtagjai, a mellékelt utasítás értelmében, bedörzsoltetnek ezen szerrel, a képződmény gyorsan felszívódik s az izmok rugalmassága gyorsan visszatér.

100-24

E megbecsülhellen gazdasági kincs egyedüli raktára:

TÁRCZAY ISTVÁN

GYÓGYSZERTÁRA ZOMBORBAN.

Egy üveg ára 1 frt 20 kr. 5 üveg ára 5 frt.

18125. sz.
tkvi 1894.

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a karlovtci szerb egyházi alapítványok igazgatósága végrehajtónak Konyovits Bikár Jusztina és tár-ai végrehajtát szenedők elleni 10000 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék és járásbíróság területén lévő, Zombor határában fekvő, a zombori 4260. sz. tjkvben Konyovits Maximovits Anna tulajdonául bejegyzett A + 4 sor 19193 hr. sz 13 hold 414¹/₂ öi szántóra 1501 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a feneebb megjelölt ingatlan az **1895. évi március hó 20-ik napján délutáni 3 órakor** a zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladattni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáróának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényeikk 42-ik § ában jelzett árfo.yammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi december hó 31. én.
A zombori kir. törvényszék mint telekk. hatóság.

Radány bíró helyett:
Sztojkovits György,
kir. tszéki bíró.

1151. szám.
1895.

Pályázati hirdetmény.

Pacsér községben trespdesbe jött községi végrehajtói állás betöltése céljából pályázat hirdettetik.

Ezen állás javadalmazása havi előleges részletekben 300 frt.

Felhívattak a pályázni szándékozók, hogy sajátkezűleg irt pályázati kérvényüket születési anyakönyvi kivonat, erkölcsi és eddigi működésükről szóló bizonylat, valamint a vármegyei 6/1887. sz. szabályrendelet 9. § megkivánt okmányokkal felszerelve hozzám **foljó évi március hó 15-éig** annyival inkább nyujtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Választási határnap utólag fog kitűzetni.
B. Topolyán, 1895. évi február hó 14-én.

Császár,
főszolgabíró.

164. szám.
kig. 1894.

Hirdetmény.

Déronya község alulírott elüljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Déronya községnek kizárólag a községi határ területén levő határbeli közbirtokosok és a község mint erkölcsi testület tulajdonát képező vadászati jog a megállapított árverési feltételek alapján 1895. évi augusztus hó 15-től kezdve 1901. évi augusztus hó 15-ig terjedő 6 évi bértartamra **1895. évi március hó 24-én délutáni 2 órakor** Déronya községhezauál nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fog adattni.

Kikiáltási ár egy evre 50 frt, melynek 10% a bánatpénzül az árverés megkezdése előtt az elüljáróságnál letendő.

Az árverési feltételek Déronya községhezauál naponta a hivatalos órákban mindenki által megtekinthetők.
Déronya, 1895. évi február hó 21-én.

3-1 **Az elüljáróság.**